

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.T., nar. ..., bytem ...,

zastoupeného: Mgr. MUDr. Jana Kollrossová, advokátka, se sídlem
náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 12.9.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.7.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13.7.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-22.3.2018 – ... ze dne 22.3.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.146 Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokátky Mgr. MUDr. Jany Kollrossové na účet číslo 197502281/0300, VS 110554.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 12.9.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13.7.2018 č.j. 721 228 2198/44091-HS, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 6.5.2018 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu

náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 27.2.2018 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 60%, invalidní důchod nyní činí 10.699 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.7.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 29.6.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je ode dne 27.2.2018 nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 50-60% a žalobci byla přiznána horní hranice daného rozpětí, tj. 60%, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

2. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a dožadoval se jeho zrušení s ohledem na svůj zdravotní stav, který obsáhle popsal, jelikož dle něho byl chybně v celém řízení posouzen, protože jeho zdravotní stav nadále odpovídá invaliditě třetího stupně. Požadoval vypracování nového znaleckého posudku, který by se vypořádal se všemi údaji vyplývajícími ze zdravotní dokumentace a vyjádřil se k rozporům v závěrech napadeného rozhodnutí a znění zdravotní zprávy ze dne 28.2.2018 a také, z jakých důvodů nebylo použito navýšení o 10% dle § 3 odst. 1 až 3 vyhlášky. Rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení ve výši 3.146 Kč k rukám zástupce žalobce.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.10.2018 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 13.7.2018 a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.7.2018 bylo podle dodejky zástupci žalobce doručeno téhož dne.
4. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.2.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 29.6.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona nikoli pro invaliditu třetího stupně, ale pouze pro invaliditu druhého stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna; den změny stupně invalidity: 27.2.2018 a doba platnosti posudku: trvale.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.2.2019 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí

(13.7.2018) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž se jedná o pokračování invalidity s datem vzniku 25.2.2015; doba platnosti posudku (lhůta KLP): do 28.2.2022 (není vyloučena stabilizace a zlepšení zdravotního stavu). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením internistou při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je dilatační kardiomyopatie, městnavé srdeční selhání EF LK 25-30%, NYHA I, stabilizovaný stav, dále diabetes mellitus na PAD, nedostatečně kompenzovaný. PK MPSV nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžký pokles výkonnosti, NYHA III, tolerovaná zátěž kolem 1W/kg, METS 3-5, V02 12-15, středně těžká systolická dysfunkce levé komory, EF cca 0,30, středně těžká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT proBNP(b) značně zvýšené. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60% podle kapitoly IX, odd. A, položky 1c) přílohy vyhlášky a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (špatně kompenzovaný diabetes mellitus) byla dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70%. Závěrem komise ještě uvedla, že i přes svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je žalobce schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno:** V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

8. **Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.**

9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 13.7.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání třetího stupně invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.2.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ (13.7.2018) se u žalobce jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.7.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.3.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce nadále od 25.2.2015 a tedy k 13.7.2018 i 22.3.2018 odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 60%.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 15.2.2019 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně od 25.2.2015, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9.4.2019 č.j. 16 Ad 67/2018-35, když rozhodnutí o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 6.5.2018 by žalovaná nevydala v případě, že by se dle shora uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobce.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem,

keré důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v žalobě ze dne 12.9.2018 požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146 Kč a to za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemný návrh ve věci samé – žaloba) á 1.000 Kč , tj. 2.000 Kč, a za 2 režijní paušály (náhrada hotových výdajů) á 300 Kč, tj. 600 Kč i DPH 21% ve výši 546 Kč (z částky 2.600 Kč), neboť je jeho plátcem. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení částku 3.146 Kč za dva úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 9. dubna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně